

mika (t. j. po Trubarjevo povedano „obračuje ino naklanja“); deminutiv bi bil le „zломček“ (Teufelchen). Ker smo že pri etimologiji, opomnimo o zlomku še nekaj. Pleteršnik ima (II, 926) po Murku in Cigaletu zabeleženo obliko „zlòm“ (Teufel) z opombo, češ da je beseda ublažena(?) iz „zlodej“. — Zlodej je zložen iz zlo + děj [kor. dê-, deti, dejati], t. j. tisti, ki zlo de ali deje (zlo čini), der Böses stiftet. Primeri čaroděj. — Zlòm bo pa morda poimenjen pridevnik „zloběn“ (злoбѣнѣ), der Böse, in zloměk = zlobnik (злoбѣннѣкѣ) Za glasoslovno razlago b'n = m vzamem vzglede, ki se jih ravno domislim: Grōm iz „groběn“ (грѣбѣнѣ), idijot, bedak; Grum (Grub'n, Grud'n?: Gruděn = glebae addictus??); Alb'n (Planina) Alm, Hilb'n (luža) Hilm v Hilmteich, Rab'nvieh (brezsrčnež) Ramvieh. — Oblika „zlůnk“ iz „zlov'nk“ (t. j. zlob'n'k) kakor „obrůnk“ (Abhang) iz ob-rov'nk (Böschung) ob rovu. Primeri: gumno, gubno, guvno, guna (area). —

Ta epigram je bil Prešeren naperil zoper Slomška, ko je ta začel izdajati molitvenik „Kerfhanfko Devištvó. Potrebni nauki ino isgledi sa shenfko mladofť“. Ta molitvenik je prvokrat izšel v Celovcu pri Leonu leta 1834 in je doživel, ko se mu je letnica prve izdaje podvojila, leta 1868 že o s m o izdajo. Razpečaval se je torej precej dobro. —

Parafraza: „Hudič, ki je božji postavi, soseb zakonu ino devištvu sovraž in ki zato te stanove često na nečistost, v šušťvo ino prešušťvo obračuje ino naklanja“ (Trub.) — ta zlomek je ugrabil že premnogo devišťva. In ta ugrabek misli Slomšek nadomestiti in popraviti s svojim molitvenikom, s svojim navodilom k devišťkemu življenju. — Kot Zlomšek od starega zlomka ugrabljeno zopet prodaja. —

Solnčna svatba.

Na njivo lega solnčni car,
pod njim trepeče zlata deva,
kot prt ju smeh neba odeva,
kot prt pregnjen čez oltar.

Ljubav bogov je večnomlada,
ne mrje in se ne rodi;
le nam pred žetvo klasje pada,
le v nas, o bratje, čas duši!

Vladimir Levstik.

